

SCI-CONF.COM.UA

GLOBAL SCIENCE: PROSPECTS AND INNOVATIONS

**PROCEEDINGS OF III INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
NOVEMBER 2-4, 2023**

**LIVERPOOL
2023**

GLOBAL SCIENCE: PROSPECTS AND INNOVATIONS

Proceedings of III International Scientific and Practical Conference

Liverpool, United Kingdom

2-4 November 2023

Liverpool, United Kingdom

2023

UDC 001.1

The 3rd International scientific and practical conference “Global science: prospects and innovations” (November 2-4, 2023) Cognum Publishing House, Liverpool, United Kingdom. 2023. 809 p.

ISBN 978-92-9472-196-9

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Global science: prospects and innovations. Proceedings of the 3rd International scientific and practical conference. Cognum Publishing House. Liverpool, United Kingdom. 2023. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/iii-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-global-science-prospects-and-innovations-2-4-11-2023-liverpul-velikobritaniya-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: liverpool@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2023 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2023 Cognum Publishing House ®

©2023 Authors of the articles

ДО ПИТАННЯ ПРО НАУКОВІСТЬ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ

Мямлін Владислав Віталійович

д.т.н., с.н.с., професор

Український державний університет науки і технологій

м. Дніпро, Україна

Анотація: Показано, що сучасна ліберальна економічна теорія є науково не спроможною, оскільки оперує багатьма псевдонауковими категоріями такими, наприклад, як «прибуток», внаслідок чого економіка не працює та схильна до усяких негативних явищ: криз, інфляції, безробіття тощо. Пропонується нова економічна конструкція – модель високоефективної національної економіки, в якій відсутні суперечності та яка набагато більше прискорить соціально-економічний розвиток суспільства й підвищить добробут держави та населення.

Ключові слова: економічна теорія, макроекономіка, криза економіки, наука, критерії науковості, псевдонаука, універсальні закони Всесвіту, модель високоефективної національної економіки

Відомо, що сам термін "економіка" має грецьке походження і бере свій початок від слова "oikos" - "будинок", "господарство сім'ї", а також від слова "nomos" - "правило", що в цілому означає "правила ведення домашнього господарства». По суті, будь-яка людина, яка веде своє господарство, апріорі є економістом. Напевно, жодна галузь знання немає такої величезної кількості різних публікацій, якими може похвалитися економічна теорія. При цьому реальних знань, необхідних для вирішення сучасних економічних проблем, явно недостатньо. Сьогоднішня криза економіки є прямим наслідком кризи економічної теорії.

Спробуємо розібратися, чому так відбувається і що треба робити.

У масовій свідомості вважається, що сучасна економічна теорія є досить

серйозною прикладною наукою. Але ж добре відомо, що наука – це одна із форм суспільної свідомості, яка дає об’єктивне відображення світу; що наука - це система знань про закономірності розвитку природи і суспільства та способи впливу на навколишній світ. На підставі наукових знань можна керувати процесами, передбачати результати цього управління, здійснювати прогнози на перспективу, регулювати, впливати, оптимізовувати тощо. Проте в економіці цього не відбувається. Раптом «ні з того, ні з сього» підскакують ціни, змінюються курси валют, товари не знаходять збуту, зупиняються підприємства, починається скорочення працівників, урізання зарплати тощо. Жодної чіткої системи господарювання або науково обґрунтованої безкризової економічної теорії, заснованої на ринкових відносинах, на сьогоднішній день немає й близько. Тому швидше за все, економічна теорія - це наукоподібна дисципліна, яка складається з різних локальних правил, порад та рекомендацій, основна суть яких зводиться до принципу: «купуй – дешевше, продавай - дорожче».

Сучасна неоліберальна модель економіки, яка взята на озброєння більшістю країн світу, побудована на антинаукових теоріях, якщо під наукою розуміти те, що допомагає розкривати закони Світоустрою, та з їхньою допомогою вдосконалювати життя на Землі. Хіба це за допомогою науки було збудовано таке антигуманне, антиприродне, агресивне суспільство споживання?

Взяти хоча б таку «економічну» категорію як «прибуток», яка нині є основою сучасної економічної теорії. Насправді це вигадана псевдоекономічна категорія, яка до науки не має ніякого відношення. Вона спеціально через економічну теорію була впроваджена у свідомість людей в угоду окремих груп впливу. Жодного «прибутку» насправді в Природі не існує й існувати не може. Ніщо з нівідкіля не береться й нікуди не зникає. Тут слід згадати фізичні закони збереження: маси речовини, енергії, інерції тощо.

Усі відомі нині економічні теорії мають більше характер ідеологій (виправдання чи спростування прийнятого способу виробництва) чи релігій

(поклоніння «золотому тільцю»), ніж науково обґрунтованого відображення «об'єктивної реальності». Незважаючи на те, що сьогодні існують різні економічні моделі, в одному вони схожі – всі вони кризоутворюючі.

Багато хто дотримується думки, що всі проблеми в економіці відбуваються завдяки ігнорування економічної теорії на практиці. Нібито замість чітких математичних розрахунків та економічних висновків, за основу беруться оцінки політиків, що впливають із певної суспільної користі, з їхнього особистого чуттєвого сприйняття дійсності, бажання утриматися при владі тощо. Цього, звичайно, не можна заперечувати, політичні та інші складові завжди впливали на економічні рішення. Але якби навіть цього не було, створити безкризову економіку на підставі принципів сучасної економічної теорії, просто неможливо. Крім того, велику роль відіграла величезна роз'єднаність економічних розділів між собою. Існують мікроекономіка, макроекономіка, економіка соціалізму, економіка капіталізму, політекономія, міжнародна економіка, історія економічних вчень, економічна кібернетика, економіка підприємств, економіка будівництва, економіка транспорту, економіка сільського господарства тощо. Все це заважає ясному розумінню деяких дуже важливих речей.

При економіці, яка побудована на науково обґрунтованих принципах, не може бути жодних криз, жодної інфляції, а ціни мають перманентно знижуватися. А оскільки цього зараз не відбувається, то сучасна економічна теорія у вигляді «економікс», є просто наукоподібною дисципліною, яка оперує такими псевдонауковими категоріями чужими Природі як «прибуток», «рента», «відсоток» тощо, і придатна тільки вирішувати окремі фінансово-економічні задачки. Для створення безкризової високоефективної економіки загального блага на користь всього людства, вона зовсім не підходить.

Історично так склалося, що економіка стала локомотивом розвитку суспільства. Внаслідок чого економічний сектор виявився домінуючим над іншими секторами соціуму та повністю поглинув їх. Методи і принципи, які використовуються в економіці, швидко почали поширюватися і на науку, і на

освіту, і на культуру, і на медицину, і на релігію, і на спорт, і на все інше. Все почало продаватися і купуватися, все стало економікою. По суті, кожна країна перетворилася на величезний економічний конгломерат. Економічна теорія, ставши провідною соціальною наукою, породила монстра, під вплив якого потрапила і сама. Якщо все продається і купується, в тому числі й наука, то можна купити і будь-який «науковий» результат, та направити рух економіки шляхом, вигідному зацікавленим фінансово-економічним колам. Звернемо увагу на те, що серед усіх галузей соціальних досліджень, тільки по економіці присуджується премія Пам'яті Альфреда Нобеля, засновником якої є Шведський банк. Таким чином ланцюжок замкнувся.

Як відомо наука починається там, де починають вимірювати. Але для виміру потрібна постійна величина міри, яка в сучасній економіці відсутня, оскільки має плаваючий характер. Сьогодні один курс валют, завтра – інший. Що було б якщо, наприклад, міра в 1 кг сьогодні б важила 985 г, а завтра - 1100 г або, наприклад, 1 м сьогодні б дорівнював 93 см, а завтра - 115 см? Ще один приклад – відсотки за кредитами. Треба ж було до такого додуматися, щоб продавати гроші за гроші?! Хіба ж справжня наука може підтримувати таке ганебне та рудиментарне явище як лихварство? А такий факт, що незалежно від того, скільки б грошей не знаходилося би в обігу: трильйони, квадрильйони або навіть квінтильйони,- і їх все одно завжди не вистачатиме, і потрібно постійно робити емісію, в самих економістів ще не викликає питань?

Багато аксіом, які покладені в основу сучасної економічної теорії, не витримують жодної критики. Відомо наскільки велике значення має правильне виділення вихідного пункту дослідження. У рамках існуючої «прибутково-фінансової» моделі взагалі не можна нічого змінити в принципі - треба міняти саму економічну модель, усю економічну парадигму, економічний світогляд.

Як відомо, практика – критерій істини. Критерій науковості тут один - працює економіка загалом чи не працює [1]. Вже давно настав час провести демаркаційну лінію в економічній теорії, яка б відокремлювала науку

від ненауки.

Весь світ, що оточує людське суспільство, функціонує за незмінними об'єктивними законами Всесвіту в яких немає протиріч, завдяки чому він перебуває у повній гармонії із самим собою. У Природі все пов'язано між собою і немає жодних криз. Одні й самі закони можуть діяти у різних сферах буття. Скрізь повинна дотримуватися гармонія, як це і відбувається у Природі, у музиці, у мистецтві, у математиці. Якщо немає "гармонії", то є "хаос". Для стародавніх греків весь природний світ видавався впорядкованим і гармонійно цілим. Під поняттям «Космос» вони мали на увазі тандем, що поєднує дві функції – впорядковуючу та естетичну («Космос» (ст.-грец. Κόσμος) - «порядок», «гармонія»). Тільки в Новий час поняття «Космос» витісняється з наукового лексикону і замінюється поняттям «Всесвіт».

Природі не відомі такі людські поняття як «капіталізм», «соціалізм», «власність», «прибуток», «відсоток»... Та й якщо логічно подумати, як може, наприклад, смертна людина володіти якимось безсмертним творінням, наприклад, землею. Земля – вічна, а людина – не вічна.

Економічна теорія відноситься до соціальних, або суспільних наук, які вивчають людину та її взаємодію з суспільством. У ній можна виділити кілька основних напрямів, одні з яких пов'язані з виробництвом товарів та їх розподілом, інші пов'язані з виробничими відносинами між людьми. Виробництво товарів та їх розподіл безпосередньо пов'язані з потоками товарів та грошей (технічна складова громадського процесу), а взаємовідносини між людьми – це морально-етична складова громадського процесу.

Сучасну економічну модель неможливо назвати науково обґрунтованою, оскільки вона базується не на науково встановлених законах, які узгоджуються з універсальними законами Всесвіту, а на деяких прийнятих правилах, аксіомах, моделях, категоріях, які дозволяють дуже хитро спрямовувати грошові потоки до зацікавлених осіб. Для сильних світу цього, а може бути і безпосередньо під їх керівництвом вона і була створена. Її роль нині полягає у збереженні якнайдовше сприятливих умов для окремих приватних фінансових

груп. Можна ще довго вводити громадськість в оману, спрямовуючи економічний механізм хибним шляхом, тим більше, що люди вже давно звикли до того, що економіка постійно дає збій, але який у цьому сенс? Науково обґрунтована економічна теорія дозволить розвиватися економіці колосальними темпами, сприяючи при цьому якнайшвидшому підвищенню добробуту всіх і кожного, а не лише окремих представників людства. У цьому, на думку автора, має бути зацікавлена переважна більшість людей.

Можна лише дивуватися наскільки науково-економічні розробки, особливо у сфері макроекономіки (організація функціонування товарно-грошової системи державі) відстали від розробок науково-технічних (технології виробництва). Економічна наука тут має повчитися у технічних та природничих наук.

Так, наприклад, інженер, створюючи техніку, вирішує два типи суперечностей - зовнішні суперечності, пов'язані з світом природи, за законами якої створюється техніка, і внутрішні протиріччя суспільного характеру, які породжуються цілями людини, суспільства і самої техніки як штучного засобу. Розділити ці два типи суперечностей можна лише в абстракції. У технічній діяльності протиріччя Природи становлять зміст, а суспільні протиріччя - форму. Технічна діяльність, в процесі якої не вирішуються Природні протиріччя функціонування техніки, позбавляється змісту. Класичні інженери не завжди розуміли закони Природи, що лежать в основі тих чи інших фізичних явищ. Сучасні інженери знайомі з будовою речовини, електромагнітними явищами, взаємодією хімічних елементів, законами руху, надійністю тощо. Деякі закони фізики, яких ще не знав Дж. Уатт, створюючи свою парову машину, зараз відомі учням середньої школи. Інженери XIX ст. розуміли, що наука допоможе вирішити багато завдань, і намагалися застосувати науку на практиці. Глибоке розуміння законів природи призвело до значних змін в інженерній діяльності. Завдання, які вирішує сучасний інженер, часто ті ж самі, що вирішували і класичні інженери, але використання науки при вирішенні завдань зараз настільки широко, що однією з головних

особливостей сучасного інженера став науковий підхід до вирішення інженерних завдань.

Економісти ж створили штучне економічне середовище, яке зовсім не узгоджується із законами Всесвіту, і тому ніяк не можуть отримати позитивного результату від його функціонування, хоча й використовують наукові методи щодо надуманих фінансово-економічних схем.

Тим, хто командує сучасною світовою економікою, не потрібні жодні нові економічні моделі, які дозволили б перенаправити грошові потоки на загальне благо і відірвати від «годівниці» невелику групу можновладців, які створили для себе сприятливу фінансово-економічну модель. Їм потрібно якнайдовше зберегти існуючий стан речей. Тому економічній спільноті вказано "mainstream" від якого не рекомендується відхилятися. Нам кажуть, що так влаштований світ і нічого змінити не можна. Що ринкове господарство носить імовірнісний характер, що існує дуже багато випадкових чинників, які всі неможливо врахувати, тому й виникають проблеми в економіці. Насправді ж, як люди влаштують навколишній світ, так він і буде влаштований.

Багатьом здається, що навіть не дивлячись на кризи, інфляцію, безробіття, економіка нині все ж таки якось розвивається, ВВП зростає, явно видно науково-технологічний прогрес. Це відбувається тому, що вони не знають, як могла б розвиватися економіка у справді сприятливих умовах.

Як правило, основна функція економіста полягає у вирішенні типових економічних завдань. Вважають, що кваліфікований економіст знає, де слід брати інформацію для вирішення того чи іншого завдання, і як цю інформацію використовувати. Вирішення типових економічних завдань сприяє кількісній зміні економіки. Для якісної зміни, необхідне рішення «винахідницьких» завдань, тобто завдань, методи вирішення яких ще не містяться у економічній літературі й не описані у відомих кваліфікованому економісту рекомендаціях та правилах. Більшість економічних теорій, що викладаються нині у багатьох вищих навчальних закладах, є нічим іншим як простим розумуванням і завдають непоправної шкоди національній економіці. Усі сильні рішення,

зокрема й економічні, мають у своїй основі досить просту ідею. Підручники з економіки зазвичай приховують цей факт. У них містяться громіздкі висновки, представлені складні графіки, незрозуміло звідки взяті висновки, і тим самим складається враження, що економіка - це справді архіскладна наука, в якій розібратися може далеко не кожний, а всі інші повинні просто мовчки слухати те, що їм кажуть економічні гуру. Все це нісенітниця. Підтвердженням цьому є й те, що останнім часом почало готуватися дуже багато економістів (майже в кожному ЗВО є економічні спеціальності), а сильних економічних рішень ми чомусь не бачимо зовсім. Якщо продовжувати навчати економіці за тими самими теоріями, то результати будуть такими ж - суспільство продовжуватиме рухатися у бік «економічного» глухого кута.

Модель «стійкого розвитку» при невеликій інфляції бачиться в більшості країн з ринковою економікою єдиним можливим інструментом під час руху вперед у справі побудови потужної та процвітаючої держави. Це зовсім не так. Більшість вчених-економістів, самі того не підозрюючи, потрапили під вплив цієї системи, переймалися її ідеями та принципами, і тим самим опосередковано сприяють підтримці її функціонування.

Щодо цього економісти дуже сильно відстали від інженерів-винахідників, які займаються питаннями розробки нової техніки та технологій. Інженери-винахідники давно вже «вчаться» у Природи та черпають у її різноманітті необхідний матеріал для своїх технічних розробок.

Рівень системності Природних технологій дорівнює одиниці, а людських – набагато менше. Тому багато технічних рішень Людина запозичила у Природи. Великою підмогою тут стала «теорія подоби». Людина багато своїх технічних «винаходів» просто скопіювала у живій Природі та чудово ними користується. Є навіть така наука – «біоніка». Назва її складається з двох слів: «біо» – життя та «ніка» – друга половина слова «техніка».

Там же, де Людина вигадує щось своє, яке не функціонує в унісон із Всесвітом, воно зазвичай дає збій. Так сталося й із економікою. Правильне рішення має бути завжди красивим. Тому що Істина красива. Чим правильніше

рішення, тим воно красивіше. Крапля води, яка падає, для кращого подолання опору повітря завжди набуває красивої обтічної форми. Вона падає ні пліском, ні стовпчиком, ні у вигляді плями, ні у вигляді маленької туманної хмари, вона падає у вигляді гарної обтічної форми, яка і дозволяє їй здійснювати падіння з максимальною швидкістю. І так у будь-якій справі: там, де є краса, там є і функціональність.

Сьогоднішній розлад в економіці змушує поставити під сумнів деякі основні концепції сучасної економічної теорії. На думку видатного економіста минулого століття О. Маршалла «економічна наука вивчає нормальну життєдіяльність людського суспільства». Всіма визнано, що зараз світова «фінансово-економічна» система перебуває у стані глибокої кризи, а таку «життєдіяльність» навряд чи можна назвати нормальною. Тому слід дійти невтішного висновку у тому, що ця ситуація не може бути розглянута у межах сучасної економічної науки.

До вирішення сучасних глобальних економічних проблем слід підходити не тільки з «економічної» точки зору, оскільки вирішення цих проблем заходить далеко за межі існуючих економічних концепцій та теорій, що ґрунтуються на обов'язковому вилученні «прибутку». Всі економісти, які пройшли навчання за цими курсами, не зможуть прийняти правильне рішення через те, що знаходяться під впливом впроваджених у їхню свідомість концепцій, основним принципом яких є максимізація «прибутку». Якщо «прибутку» немає, то, на їхнє переконання, виходить так, що система організована неправильно. Скажімо лише одне, що всі теорії, які засновані на «прибутковому» підході, носять ефемерний, химеричний характер. У рамках «прибуткового» мислення нічого не можна змінити у принципі. Ні введення нової грошової одиниці, ні встановлення стабільного курсу валют, ні організація єдиного митного простору, ні отримання стабілізаційного кредиту від МВФ не дадуть бажаного результату – прийнятий механізм «виробництва грошей» все одно візьме своє. Усі розглядають суперечності у системі «попит - пропозиція», але ніхто чомусь не розглядає суперечність у системі

«ціна – зарплата». Платоспроможний попит ніколи не дорівнюватиме пропозиції, поки не вирішиться суперечність у системі «ціна – зарплата».

Сучасна економіка нині має конвенційний характер. Так домовилися, так вирішили, ухвалили якісь правила на користь певних груп, і все. Найчастіше «закони» економіки є просто надуманими правилами гри. Вигадали правила гри в шахи, вигадали правила гри в шашки, вигадали правила гри у футбол тощо. Вигадали й економічні «правила». Але гра – це лише гра, а економічне життя - це зовсім інше. Воно не може розвиватися за надуманими правилами. Якщо правила співжиття та господарювання збігаються із законами Природи, то таке суспільство розвиватиметься нормально, а якщо – навпаки, то суспільство обов'язково зайде в «глухий кут».

Існуюча економічна модель дуже вигідна можновладцям, але не вигідна звичайним людям. А те, що вигідно людям, то не вигідно тим, хто має владу. Тому вони будуть робити все можливе, щоб максимально довше зберегти існуюче становище в економіці без змін.

В даний час найактуальнішим завданням в економіці є усунення причин, що породжують кризу, яка тягне за собою низку негативних явищ. Але найцікавіше те, що це можна зробити дуже швидко і без особливих витрат. Для цього потрібна лише політична воля керівництва країни. У роботах [2-16] представлена розроблена автором модель високоефективної національної економіки. Ця економічна концепція побудована на зовсім інших принципах, причому науково обґрунтованих, і є безкризовим механізмом функціонування національної економіки, який дозволить набагато більше виробляти і більше споживати.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Ильин В. В. Критерии научности знания: Монография. Москва : Высшая школа, 1989. 128 с.
2. Мямлин В. В. Существующая прибыльно-финансовая модель хозяйствования - основная причина кризиса мировой экономической системы и

краха финансовой системы. *Вісник Дніпропетр. нац. ун-ту залізн. трансп. ім. акад. В. Лазаряна*. 2008. Вип. 25. Дніпропетровськ : Вид-во ДНУЗТ, 2008. С. 241-247.

3. Мямлин В. В. Теория бесприбыльной альтернативной экономики как основа нового экономического мировоззрения. *Вісник Дніпропетр. нац. ун-ту залізн. трансп. ім. акад. В. Лазаряна*. 2009. Вип. 26. Дніпропетровськ : Вид-во ДНУЗТ, 2009. С. 222-230. DOI: <https://doi.org/10.15802/stp2009/14486>.

4. Мямлин В. В. К вопросу о категории прибыли. *Вісник Дніпропетр. нац. ун-ту залізн. трансп. ім. акад. В. Лазаряна*. 2010. Вип. 29. Дніпропетровськ : Вид-во ДНУЗТ, 2010. С. 268-279.

5. Мямлин С. В., Мямлин В. В. Категория «прибыль» и её антинаучная сущность. *Глобальні виміри захисту економічної конкуренції*: матер. II Міжнар. наук.-практ. конф. (28.02.2018 р., Київ). Київ : ТОВ «Тенар», 2018 р. С. 80-83.

6. Мямлін В. В., Мямлін С. В. Істина сутність категорії «прибуток» та її негативний вплив на розвиток економіки. *Світ економічної науки*. Випуск 11: 36. тез Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (Тернопіль, 19 лютого 2019 р.). Тернопіль, 2019. С. 46-51.

7. Мямлин В. В., Мямлин С. В. Основные научные принципы создания высокоэффективного экономико-финансового «механизма» в государстве. *Независимое исследование с позиций IT-технологий: монография*. Киев-Днепр : Монолит, 2019. С. 40-58.

8. Мямлин В. В. К вопросу о ложных категориях в экономической науке. *Science and education: problems, prospects and innovations*. Proceedings of the 7th International scientific and practical conference. CPN Publishing Group. Kyoto, Japan. 2021. Pp. 738-747.

9. Мямлін В. В. Що потрібно змінити в економічній теорії, щоб вона стала потужним творчим інструментарієм? *Проблеми та перспективи розвитку залізничного транспорту*: матер. 81 Міжн. наук.-практ. конф. (Дніпро, 22-23 квітня 2021 р.) Дніпро, 2021. С. 274-276.

10. Мямлін В. В. Деякі основні наукові принципи функціонування

високоєфективної макроекономічної системи. The 7th International scientific and practical conference - *Topical issues of modern science, society and education* (January 29-31, 2022) SPC-Sci-conf.com.ua, Kharkiv, Ukraine. 2022. Pp. 1722-1728.

11. Мямлін В. В. Про абсолютное несоответствие экономических законов естественному порядку вещей в природе. The 7th International scientific and practical conference «*Science, innovations and education: problems and prospects*» (February 9-11, 2022) CPN Publishing Group, Tokyo, Japan. 2022. Pp. 780-789.

12. Мямлін В. В. Криза економіки як відображення кризи економічної теорії. *Modern research in world science*. Proceedings of the 7th International scientific and practical conference. SPC "Sci-conf.com.ua". Lviv, Ukraine. 2022. Pp. 1040-1046.

13. Мямлін В. В. На які універсальні закони Всесвіту повинна спиратися економіка, щоб вона могла ефективно функціонувати. *Proceedings of the 2nd International scientific and practical conference*. Barca Academy Publishing. Madrid, Spain. 2023. Pp. 332-340.

14. Мямлін В. В. Сучасна парадигма соціально-економічного розвитку: якою вона має бути? *Наука та прогрес транспорту*, 2022. № 3-4 (99-100). С. 14-24. DOI: <https://doi.org/10.15802/stp2022/275707>.

15. Мямлін В. В. Товарно-грошові потоки та макроекономічна рівновага в умовах моделі високоєфективної національної економіки. *Review of transport economics and management*, 2023, Iss. 9(25). Pp. 42-49. DOI: <https://doi.org/10.15802/rtem2023/280728>.

16. Пшинько А. Н., Мямлін В. В., Мямлін С. В. К вопросу о научной обоснованности процентов по депозитам и кредитам. *Наука та прогрес транспорту (Вісник Дніпропетр. нац. ун-ту залізн. трансп. ім. акад. В. Лазаряна)*. Вип. 1(43). Дніпропетровськ : Вид-во ДНУЗТ, 2013. С. 82-103.